

paa Stedet. Og det er jo langt fra alle Dyr læger i Danmark, der have faaet Uddannelse i Kødkontrol. Kødkontrol er for Dyr lægernes Vedkommende et temmelig nyt Fag, hvori de ældre Dyr læger ikke have faaet nogen Uddannelse, og hvori de heller ikke kunne have nogen virkelig Øvelse eller Indsigt. Derfor mener jeg, at vi maa forlange foruden en uafhængig tillige en sagkyndig Kontrol, og saa, at den Kontrol, som fremtidig skal gælde, bliver skærpet. Hvis de af den højtærede Justitsminister fremhævede Betingelser kunne blive lagte til Grund for Forhandlingen i et Udvalg, vil der være Haab om, siger jeg, at de modstridende Interesser enes, saa at vi maaske i Fællesskab kunne gaa til Vedtagelse af en Lov om dette vigtige Spørgsmaal.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte eller lod i ethvert Tilfælde skimte gennem sine Udtalelser, at det var muligt, at den nuværende Eksportkontrol ikke var tilstrækkelig skrap, at den burde skærpes. Det var noget mere afdæmpet end Udtalelserne fra den højtærede Justitsminister, men alligevel lod den ærede Ordfører som sagt skimte, synes jeg, at han vilde være med til en Forhandling om en betryggende Kontrol, om en Skærpelse af Eksportkontrollen. Det glæder mig at kunne konstatere, at han sikkert saa maa have opgivet Udtalelserne under denne Sags Behandling i Fjor, da han, som jeg anførte i Gaar, udtalte, at Formaalet med Kødkontrollen ingenlunde var at sørge for Udlændingenes Sundhed, nej, Formaalet var saa vidt muligt at søge at skaffe danske Produkter Betingelser for en fordelagtig og sikker Afsætning til Udlandet. Jeg haaber, at den ærede Ordfører vil frafalde den Udtalelse og fremtidig anerkende, at Formaalet for vor Lovgivning her skal være det humane: at sørge for, at saavel Udlændinges som Indlændinges, med andre Ord, Konsumenternes Sundhed betrygges.

Den ærede Ordfører lod ogsaa skimte igennem sine Ord, at der her kunde være Billighedshensyn at tage overfor Kommunerne. Han mente ikke, at Kommunerne havde noget juridisk Krav paa at faa Erstatning. Deri kan han maaske have Ret. Lovgivningsmagten er jo stærk, er jo langt stærkere end nogen Kommune, og hvis den bestemmer, at et Forhold skal være saaledes og saaledes, ja, saa er der intet andet for Kommunen som den svage Part at gøre end at bøje sig. Men den ærede Ordfører indrømmede, at der

kunde være et Billighedshensyn her at tage, og det giver mig som sagt Haab om, at vi ved en videre Forhandling kunne naa et Resultat.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Rønne (Blem). Det ærede Medlem beklagede sig over, at Andelsslagterierne nu i en Aarrække havde søgt at faa lempet Bestemmelserne for Indførelsen af Slagteriaffald, den saakaldte Indmad, her i København, og jeg maa sige til det ærede Medlem, at det gør mig meget ondt, at dette ikke er blevet opnaaet. Det ærede Medlem og jeg have saa ofte talt om denne Sag privat, og jeg tror, at vi i Virkeligheden der staa paa samme Standpunkt. Jeg er ogsaa af den Formening, at Københavns Kommune meget godt kunde lempe sig her. Navnlig er der et Forhold, hvor vi her i København kunde lempe os overfor Andelsslagterierne, og det er i Fordringen om, at naar Kontrollen er udført ude paa de Andelsslagterier, som nu en Gang have en Overenskomst med Københavns Sundhedskommission, skulde en Efterkontrol være unødvendig. Det er jo en Kontrol, som er udgaet her fra København saaledes, at vi herfra have Indflydelse paa Kontrolørerne, paa Renlighedsforholdene og paa adskillige andre Forhold ude paa Slagterierne, og det er da ikke nødvendigt at forlange, at de Varer, der indkomme derfra, atter skulle underkastes en Kontrol her i København. Man kunde under alle Omstændigheder, synes jeg, godt lempe sig saa meget, at man sagde til disse Slagterier: Send eders Varer ind i plomberede Kasser, vi have ikke det mindste mod, at disse Varer gaa direkte til deres Bestemmelsessted, til de Forhandlere, som skulle have dem, men vi forbeholde os Ret til ved visse Lejligheder at foretage en Efterkontrol, og skulde det saa vise sig, at der var Slagterier, som misbrugte den Tillid, man havde vist dem, vilde det jo være saare naturligt, at man da lod Overenskomsten høre op med det vedkommende Slagteri, at man sagde: Naar I misligholde de Bestemmelser, som vi ere blevne enige om, maa I finde eder i at miste den Ret, I hidtil have haft.

For øvrigt vil jeg sige, at Efterkontrollen dog ikke har været helt resultatløs. Det har vist sig, at flere af de Varer, som ere indkomne fra disse Andelsslagterier, ikke have kunnet staa for en Efterkontrol herinde. En Del af Varerne ere blevne kasserede, dels paa Grund af Tuberkulose, dels af andre Aarsager, f. Eks. at Varen har været sur eller fordærvet. Men jeg